

liónmi eur. Aby sme dosiahli príjem do zdravotníctva na úrovni roka 2016, musí sa zvýšiť odvod za poisťencov štátu od 1.7.2017 na 5 %. Aby sa vyrovnala strata, mal by sa odvod zvýšiť ešte viac.

Riaditeľ VŠZP predpokladá, že do 2 rokov sa VŠZP dostane z problémov, ale taký optimista nie som, hlavne keď doteraz riešenia ešte stále nie sú jednoznačne sformulované, nieto ešte naštartované. Prvé výsledky dosa-

hov opatrení budú neskôr. Čakáme, že nebudú potešujúce. Takže predpokladám, že situácia vo VŠZP aj v zdravotníctve bude ešte zaujímavá.

Je presun akcií rizikom?

V rámci riešenia situácie v zdravotníctve sa uvažuje o možnosti presunu akcií štyroch špecializovaných nemocníc pod VŠZP. Tému sleduje a vyjadruje sa k nej poslanec NR SR Miroslav BEBLAVÝ v rozhovore pre Parlamentný kuriér, ktorý pripravila redaktorka Anna Komová.

Štátna poisťovňa – Všeobecná zdravotná poisťovňa, má pre vysokú stratu problém s negatívnym vlastným imaním. Čo by pomohlo zvýšiť hodnotu jej majetku?

V prvom rade treba pomenovať kde problém vznikol, aby sme vedeli aj správne určiť riešenie. Za túto situáciu je primárne zodpovedné bývalé vedenie poisťovne, konkrétne páni Forai a Vaďura, keď uzatvárali, alebo kryli pre štát vysoko nevýhodné zmluvy. Asi najviditeľnejším príkladom sú zmluvy s tetou Ankou alebo masérom Kostkom. Preto keď hovoríme o riešení dlhov VŠZP, musíme najprv zastaviť podobné úniky peňazí, čo znamená vypovedanie nevýhodných zmlúv, silnejšia kontrola, odstránenie korupcie a všeobecné šetrenie. Ak sa tieto kroky nevykonajú ako prvé, jednoducho sa môže stať to, že peniaze, ktoré ďalej poputujú do VŠZP, z nej rovnako rýchlo aj vytečú cez takéto nezaplátané diery.

Keď vychádzam z konštatovania ministra Druckera, že má záujem viac-menej o účtovné zvýšenie majetku poisťovne bez zásadnejších zmien, okrem presunu štyroch špecializovaných nemocníc do jej imania, má ešte možnosť presunu hotovosti na deponovaný účet alebo ocenenie poisťovného kmeňa, ako sa to stalo aj pri Dôvere.

Prečo nie je presun špecializovaných nemocníc pod VŠZP riešením? Čo by pomohlo situácii, ktorá sa vyvinula v priebehu niekoľkých rokov?

Presun akcií prináša viacero rizík. Po prvé nerieši platobnú schopnosť poisťovne, ale je len

účtovným trikom, keďže poisťovňa by nemohla tieto nemocnice predať a z takejto hotovosti následne splácať zdravotnú starostlivosť alebo svoje iné dlhy. Po druhé otvorí sa možnosť špekulatívnej privatizácie týchto nemocníc. V súčasnosti tieto nemocnice nemôžu byť exekvované, ale ak by boli prevedené na poisťovňu, stanú sa predmetom štandardného súkromného práva, čo otvára cestu k netransparentnej a pochybnej privatizácii vlastníctva. Po tretie funkcionári nemocníc by boli týmto krokom vyňatí z pôsobnosti ústavného zákona o konflikte záujmov, čo znamená, že by sme v budúcnosti už nemohli kontrolovať ich majetkové pomery. A na záver, vzniká konflikt záujmov, keďže poisťovňa by bola zároveň regulátorom, nákupcom zdravotnej starostlivosti a zároveň aj poskytovateľom zdravotnej starostlivosti. Mojou snahou je poukázať na to, že navrhované riešenie prevodu akcií sa dá jednoducho nahradiť deponovaným vkladom hotovosti s odstránením hrozby privatizácie nemocníc a ostatných vymenovaných problémov. V prvom rade však treba šetriť na sebe. Zefektívniť procesy poisťovne a odstrániť nevýhodné zmluvy a zabrániť ich opätovnému uzatváraniu.

Myslíte si, že situáciu vyrieši presun nepeňažného vkladu?

Ako som už hovoril, rovnaký efekt ako pri nepeňažnom vklade sa dá dosiahnuť aj vkladom hotovosti bez rizika, že by mohli byť nemocnice sprivatizované. Faktom zostáva, že primárne treba zvýšiť efektívnosť fungovania poisťovne, a

hlavne pozapchať všetky čierne diery pre naše spoločné peniaze vytvorené minulým vedením. Zvýšenie imania je len dočasným riešením, ktoré poskytne poisťovni čas a priestor na úsporné opatrenia, a teda postupné generovanie zisku na splatenie dlhov.

V čom vidíte konflikt záujmov medzi nemocnicami a poisťovňou?

Ak by poisťovňa priamo ovládala aj nemocnice, vlastne by regulovala a dohliadala sama na seba. Najprv by určila kritériá na uzatvorenie zmlúv s poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti, následne by sama so sebou, teda so svojimi nemocnicami takúto zmluvu uzatvorila, pacientom by potom v týchto nemocniciach poskytla zdravotnú starostlivosť a následne by si poskytnutú zdravotnú starostlivosť aj sama sebe uhradila. Tu by vznikalo opodstatnené riziko, že by poisťovňa zvyhodňovala svoje nemocnice oproti iným poskytovateľom zdravotnej starostlivosti.

Prečo by sa mala otriasť stabilita podnikania?

Ostatní poskytovatelia zdravotnej starostlivosti by sa mohli cítiť právom znevýhodnení. Ak budú neefektívni, poisťovňa s nimi zmluvu neuzatvorí, alebo im ju zruší. Ak by však boli neefektívne nemocnice pod správou poisťovne, ich zmluva s poisťovňou by nemusela byť nijako ovplyvnená. Tieto nemocnice by mohli taktiež dostávať oveľa výhodnejšie zmluvy, keďže podmienky zmlúv sú často predmetom rokovania. A kto iný by si mal vyjednať lepšiu zmluvu ako Všeobecná poisťovňa so Všeobecnou poisťovňou?

Môže zdravotná poisťovňa zasahovať do akcionárskych práv?

Keďže by sa poisťovňa stala novým vlastníkom nemocníc, prirodzene by dosadzovala do vedenia svojich nominantov, ktorí by riadili celý chod nemocnice. Priama zodpovednosť by sa teda presunula z ministerstva na poisťovňu.

Nie je to riešenie ani vtedy, keby sa nevložíli všetky akcie spoločnosti? Čo navrhujete?

Kvôli vymenovaným rizikám nepovažujem prevod akcií za správne riešenie. Ak sa chce minister Drucker držať účtovného riešenia, považujem za lepšiu alternatívu vklad deponovanej hotovosti. Ak je jediným argumentom to, že by šlo o zakázanú štátnu pomoc, o takúto pomoc by šlo aj pri prevode akcií. V minulosti sme tu už však pred Európskou komisiou podobný spor s Dôverou mali, kde bolo rozhodnuté v prospech Slovenska, že v takomto prípade nejde o nedovolenú štátnu pomoc.